

Гер переможений (скорочено)

Любов Пономаренко

Полонені німці зводили житловий квартал з любов'ю і розпачем. початку вони боялися, не любили цей народ, а коли звівся фундамент, стали по-доброму, старанно приладнувати цеглинку до цеглинки.

Навесні Фрідріх скопав грядку й посадив нагідки. Як тільки він пішов, ми, діти, розорили все те, ще й хрестик із прутків поставили. Місто давно не сердилося на німців, удови навіть жаліли, приколи дещо з одягу, їжу.

Фрідріх часто показував фотокартку двох чепурних дівчаток у білих сукенках і білих черевичках, але ми все одно його дратували, кидали в нього грудки землі. Під осінь Фрідріх страшно кашляв. Охоронець пригощав його цигаркою і дозволяв лежати під стіною. Німець робив понад вікнами другого поверху прикраси із цегли — сонця і квіти, самотні жінки подовгу стояли і роздивлялися їх.

Одного разу Фрідріха знайшли повішеним біля стіни барака, його поховали за містом, не насипавши навіть горба.

Восени ми перейшли в новий дім. Якось посеред грудня я сиділа а вікні й побачила велику жовтогарячу квітку, що розцвіла на клумбі, незважаючи на перший сніжок. Я кинулась туди, простягла руку відсмикнула — поряд стояв зв'язаний нами хрест.

Минуло півстоліття. За цей час у будинку не тріснула жодна стіна, не струхла підлога. Якось син прибивав полицку до стіни. Дриль шурхнув у якийсь отвір. Там лежала рукавиця, а в ній — фотокартка двох дівчаток у білих сукенках. Дівчатка дивилися на нас і ніби запитували: "Ви не знаєте, де наш тато?"

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Війна — жорстока річ. Від неї постраждали мільйони людей. Причому не лише ті, що захищалися, а й ті, що нападали. Ми не можемо знати, чи усвідомив Фрідріх свою провину перед нашим народом, але напевне, що спокутував. Діти ненавиділи полонених німців за те зло, що принесли вони на нашу землю. Дорослі, жінки були більш милосердними, можливо, розуміючи, що багато вояків потрапили на фронт і не зі своєї волі. У кожному разі, двоє дівчаток — дочок Фрідріха — ні в чому не винні. Та деталь, що будинок простояв пів-віку без ремонту, був теплий і затишний, говорить: для людини більш природними є мирна праця, будівництва, аніж війна й руйнування.